

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/71/2025
Identifikačné číslo spisu:	6622200779
Dátum vydania rozhodnutia:	26.05.2026
Meno a priezvisko:	Mgr. Renáta Gavalcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:6622200779.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne F. B., narodenej J., zastúpenej advokátom JUDr. Pavlom Polakovičom, Bratislava, Detvianska č. 14, proti žalovaným 1/ E., narodenému J., a 2/ EKONOMIK SERVIS s.r.o., Košice, Idanská 771/5, IČO: 36569747, obaja žalovaní zastúpení spoločnosťou JUDr. Marián Prievozník, PhD., advokát, s.r.o., Košice, Rázusova 1, IČO: 47239573, o určenie neplatnosti právnych úkonov a určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 10Csp/17/2022, o dovolaní žalovaného 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. februára 2025 sp. zn. 11CoCsp/10/2024, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. februára 2025 sp. zn. 11CoCsp/10/2024 v časti výroku II. o nároku trov žalovaného 2/ voči žalobkyni z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Lučenec (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom z 05. januára 2024, č. k. 10Csp/17/2022-520 v spojení s opravným uznesením z 09. 01. 2024 č. k. 10Csp/17/2022-552 určil, že žalobkyňa F. B., rodená B., narodená J., rodné číslo J. trvale bytom Y., G., štátny občan I. je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností, pozemok registra C KN parcelné číslo 4989/3 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 124 m², pozemok registra C KN parcelné číslo 4989/70 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 233 m², pozemok registra C KN parcelné číslo 4989/233 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 39 m², stavba rodinný dom so súpisným číslom XXXX na pozemku registra C KN s parcelným číslom 4989/3 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 124 m², zapísaných na liste vlastníctva číslo XXXX, katastrálne územie G., obec G., okres G. v podiele 1/1 (I. výrok), žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, pozemok registra C KN parcelné číslo 4989/3 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 124 m², pozemok registra C KN parcelné číslo 4989/70 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 233 m², pozemok registra C KN parcelné číslo 4989/233 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 39 m², stavba rodinný dom so súpisným číslom XXXX na pozemku registra C KN s parcelným číslom 4989/3 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 124 m², zapísaným na liste vlastníctva číslo XXXX, katastrálne územie G., obec G., okres G., voči žalovanému 2/ zamietol (II. výrok), zamietol žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o úvere č. XXXX/XX zo dňa 16. 02. 2015 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným 2/ vrátane dodatkov 2 až 9 k zmluve o úvere č.

XXXX/XX zo dňa 16. 02. 2015 (III. výrok), zamietol žalobu o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 03. 07. 2019 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným 1/, predmetom ktorej bol prevod nehnuteľností zapísaných na LV č. J. v katastrálnom území G. (IV. výrok), zamietol žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o budúcej kúpnej zmluve zo dňa 21. 10. 2019 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným 1/ k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX v katastrálnom území G. (V. výrok), zamietol žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o budúcej kúpnej zmluve zo dňa 15. 05. 2020 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným 1/ k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX v katastrálnom území G. (VI. výrok), zamietol žalobu o určenie neplatnosti záložnej zmluvy č. K. zo dňa 16. 02. 2015 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným 2/ k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX v katastrálnom území G. (VII. výrok), žalobkyni uložil povinnosť nahradiť žalovanému 1/ trovy konania v rozsahu 66,67 % do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške (VIII. výrok) a žalobkyni uložil povinnosť nahradiť žalovanému 2/ trovy konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške (IX. výrok).

1.1. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí konštatoval, že žalobkyňa sa podanou žalobou zo dňa 02. 03. 2022 po pripustení zmeny žaloby na pojednávaní dňa 06. 12. 2023 domáhala určenia neplatnosti viacerých právnych úkonov, a to neplatnosti zmluvy o úvere č. J./XX zo dňa 16. 02. 2015 vrátane jej dodatkov 2 až 9, neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva č. K. zo dňa 16. 02. 2015, ktoré zmluvy boli uzatvorené medzi žalobkyňou a žalovaným 2/, neplatnosti kúpnej zmluvy o prevode nehnuteľností zo dňa 03. 07. 2019, neplatnosti zmluvy o budúcej kúpnej zmluve ohľadom nehnuteľností zo dňa 21. 10. 2019 a zmluvy o budúcej kúpnej zmluve ohľadom nehnuteľností zo dňa 15. 05. 2020, uzatvorenou medzi žalobkyňou a žalovaným 1/ a žiadala určiť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX v katastrálnom území G..

1.2. O trovách konania rozhodol tak, že žalobu žalobkyne voči žalovanému 2/ v celom rozsahu zamietol, (žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti voči žalovanému 2/ zamietol pre nedostatok pasívnej legítimácie, žalobné návrhy na určenie neplatnosti právnych úkonov zamietol z dôvodu procesnej neprípustnosti, resp. nedôvodnosti, pretože rovnako nebola daná pasívna vecná legítimácia žalovaného 2/ v spore o žalobe na určenie neplatnosti kúpnej zmluvy a oboch zmlúv o budúcich kúpnych zmluvách) a žalovanému 2/ v spore plne úspešnému priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobe voči žalovanému 1/ vyhovel v rozsahu jedného výroku a v piatich výrokoch týkajúcich sa aj žalovaného 1/, výroky III. až VII. zamietol žalobu. V pomernom vyjadrení úspech žalovaného 1/ predstavuje 5/6-tín k úspechu žalobkyne, ktorý je 1/6-tina. Čistý úspech žalovaného predstavuje 4/6-tiny (t. j. 5/6-tín mínus 1/6-tina), t. j. 66,67 %, v ktorom rozsahu žalovanému 1/ voči žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením s odkazom na § 262 ods. 2 CSP.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“), na odvolanie žalobkyne voči výrokom III. až IX. a žalovaného 1/ voči výroku I., rozsudkom z 27. februára 2025 sp. zn. 11CoCsp/10/2024 rozhodol tak, že:

„I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., III., IV., V., VI., VII., VIII., IX. p o t v r d z u j e.

II. Žiadnej zo strán sporu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.“

2.1. Odvolací súd konštatoval, že okresný súd rozhodol správne, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu, a to aj vo výroku o trovách konania, osobitne odvolaním nenapadnutým, ale výrokom súvisiacim (§ 379 písm. a) CSP) podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, ako vecne správny potvrdil.

2.2. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, 2 CSP podľa pomeru úspechu strán sporu v odvolacom konaní. Žalovaný 1/ ani žalobkyňa neboli v odvolacom konaní úspešní; v zmysle § 255 ods. 2 CSP žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný. Preto odvolací súd žiadnej zo strán sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Záverom krajský súd len dodal, že odvolaniami nebol napadnutý výrok II. rozsudku okresného súdu, ktorý preto nepodľahol odvolaciemu prieskumu a odvolacím konaním zostal nedotknutý.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu v rozsahu výroku II. podal žalovaný 2/ (ďalej aj „dovolateľ“)

dovolanie, ktoré odôvodnil poukazom na ustanovenie § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

3.1. Dovolateľ je názoru, že odvolanie žalobkyne smerovalo voči výrokom rozsudku súdu prvej inštancie č. III., IV., V., VI., VII., VIII. a IX., z ktorých sa minimálne výroky č. III., VII. a IX. týkali výlučne žalovaného 2/. Odvolanie žalobkyne smerujúce aj voči týmto výrokom rozsudku súdu prvej inštancie bolo vo vzťahu k žalovanému 2/ neúspešné v celom rozsahu, to znamená, že žalovaný 2/ mal v odvolacom konaní plný úspech, a mala mu byť z tohto dôvodu priznaná náhrada trov odvolacieho konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %. V odôvodnení napadnutého rozsudku žiadnym spôsobom neodôvodnil, prečo nepriznal náhradu trov odvolacieho konania žalovanému 2/, a jeho odôvodnenie vo vzťahu k trovám odvolacieho konania sa týka výlučne žalobkyne a žalovaného 1/, čím odvolací súd odňal žalovanému 2/ možnosť vecne polemizovať s dôvodmi nepriznania náhrady trov odvolacieho konania, a jeho rozhodnutie je vo vzťahu k tejto otázke nepreskúmateľné pre úplnú absenciu dôvodov.

3.2. Taktiež podľa dovolateľa došlo k odchýleniu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v prípade plného úspechu procesnej strany v odvolacom konaní potvrdzuje priznanie náhrady trov odvolacieho konania úspešnej strane sporu v celom rozsahu (odhliadnuc od dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, ktoré ale v tomto prípade neboli odvolacím súdom konštatované). Jedná sa o právnu otázku, pri ktorej je obtiažne vôbec poukázať na konkrétne rozhodnutie dovolacieho súdu, v odôvodnení ktorého by sa ňou osobitne zaoberal. Dovolateľ poukázal na rozhodnutia sp. zn. 1Cdo/157/2023 a R 2/2016, pričom uviedol, že právne názory dovolacieho súdu sú v plnej miere aplikovateľné na výrok II. napadnutého rozsudku odvolacieho súdu, ktorý nebol vo vzťahu k žalovanému 2/ žiadnym spôsobom odôvodnený za situácie, kedy žalovanému 2/ nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, hoci mal v odvolacom konaní voči žalobkyni plný úspech. Uvedené sa netýka odvolania žalovaného 1/, ktoré smerovalo len voči výroku súdu prvej inštancie č. I, ktorý sa netýkal žalovaného 2/.

3.3. Dovolateľ navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu výroku II. a vrátil vec odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Zároveň požaduje priznanie náhrady trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Žalovaný 1/ vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že považuje podané dovolanie za dôvodné. Žalovaný 2/ proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie nepodával a v rozsahu odvolania podaného žalobkyňou mal v odvolacom konaní plný úspech (odvolanie žalovaného 1/ nesmerovalo voči výroku, ktorý by sa týkal žalovaného 2/). Z tohto dôvodu mala byť žalovanému 2/ voči žalobkyni priznaná náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Žalovaný 1/ nad rámec dovolacieho petitu zastáva názor, že o podanom dovolaní žalovaného 2/ môže odvolací súd rozhodnúť aj tak, že napadnutý výrok č. II zmení a prizná žalovanému 2/ náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej ako „najvyšší súd“ alebo ako „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 424 CSP), a to oprávneným subjektom (§ 427 CSP), zastúpeným podľa § 429 ods. 1 CSP skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti, pričom zistil, že dovolanie je dôvodné.

6. Z obsahu dovolania je zrejmé, že dovolateľ namieta pochybenie odvolacieho súdu pri odôvodnení rozsudku, ktorý je nedostatočne odôvodnený, teda zmätočnosťnú vadu podľa § 420 písm. f) CSP a porušenie jeho práva na spravodlivý proces.

7. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

8. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym

procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Podľa § 420 písm. f) CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

11. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplyva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

12. Dovolací súd pripomína, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo strany na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu navyše musí byť aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v dovolacom konaní. Ak rozhodnutie odvolacieho súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 393 CSP, je nepreskúmateľné.

13. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné atribúty spravodlivého súdneho procesu, ktorá skutočnosť jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Z judikatúry tohto súdu vyplýva, že na taký argument strany sporu, ktorý je pre rozhodnutie podstatný a rozhodujúci, sa vždy vyžaduje špecifická odpoveď (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04) „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo účastníka na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany; t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu“.

14. Faktom je, že odvolací súd síce nie je povinný dať v písomnom vyhotovení rozhodnutia odpoveď na úplne všetky sporné otázky, avšak je povinný vysporiadať sa dostatočne presvedčivo aspoň s tou najzásadnejšou argumentáciou, k čomu však nedošlo. Teda platí, že odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu nesplňa základné zákonné kritéria na odôvodňovanie súdnych rozhodnutí.

15. Podľa názoru dovolacieho súdu dovolateľ dôvodne namietal, že odvolací súd vo svojom rozhodnutí neposkytol odpoveď na rozhodujúce právne a skutkovo relevantné otázky. Odvolací súd sa v napadnutom rozsudku dostatočným spôsobom nevysporiadal s posúdením prečo nepriznal náhradu trov

odvolacieho konania žalovanému 2/.

16. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

17. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

18. V sporových konaniach sa vo vzťahu k náhrade trov konania uplatňuje zásada úspechu, t. j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov konania proti neúspešnej strane. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. Ak strana nemá plný úspech vo veci, vždy má čiastočný úspech vo veci, t. j. každá strana je sčasti úspešná a sčasti neúspešná. Ak mala teda strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov buď pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. V zmysle § 255 CSP je teda povinnosť platiť trovy konania založená na princípe úspechu vo veci, z ktorej je súd povinný vychádzať.

19. Predmetom rozhodovania odvolacieho súdu boli odvolania žalobkyne a žalovaného 1/ proti rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré boli obidve neúspešné, pretože napadnutý rozsudok bol odvolacím súdom v celom rozsahu potvrdený. Žalovaný 2/ odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie nepodával, a to z dôvodu, že vo vzťahu k nemu bola žaloba zamietnutá v celom rozsahu, a súčasne mu bola priznaná náhrada trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %.

20. V predmetnom konaní bolo odvolanie žalobkyne vo vzťahu k žalovanému 2/ neúspešné v celom rozsahu, teda žalovaný 2/ mal takpovediac v odvolacom konaní plný úspech, no odvolací súd žiadnym spôsobom neodôvodnil, prečo nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania žalovanému 2/ voči žalobkyni v plnom rozsahu.

20.1. Je teda zjavné, že odvolací súd sa vo svojom rozhodnutí žiadnym spôsobom nevysporiadal s tým, že prečo nebola vo vzťahu k žalovanému 2/ priznaná náhrada trov odvolacieho konania, hoci mal v odvolacom konaní voči žalobkyni plný úspech.

21. Pre nedodržanie základných zásad súdneho konania rozsudok odvolacieho súdu sa vyznačuje závažnými nedostatkami, pričom sa dostatočným spôsobom nevysporiadal s dôvodmi nepriznania náhrady trov odvolacieho konania žalovanému 2/.

22. Na margo dovolací súd poznamenáva, že v odôvodnení svojho rozhodnutia sa odvolací súd musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Právne závery odvolacieho súdu môžu byť dostatočne preskúmateľné len vtedy, ak odvolací súd po skutkovom vymedzení predmetu konania podá zrozumiteľný a jasný výklad, z ktorých ustanovení zákona alebo iného právneho predpisu vychádzal ako ich interpretoval, a prečo pod tieto ustanovenia podriadil, prípadne nepodriadil zistený skutkový stav.

23. V preskúmvanej veci teda dospel dovolací súd k záveru, že postup odvolacieho súdu vo vzťahu k namietanej nepreskúmateľnosti vykazuje znaky namietaného nesprávneho procesného postupu vyplývajúceho z § 420 písm. f) CSP.

24. Dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania aj z § 421 ods. 1 písm. a) CSP. Podľa § 421 ods. 2 CSP, ale dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP.

25. Rozhodnutie o trovách konania má v zmysle § 234 ods. 1 CSP vždy povahu uznesenia a túto

povahu nestráca ani v prípadoch, keď je výrok o trovách konania obsiahnutý v rozsudku. Pretože v ustanovení § 357 písm. m) CSP je uvedené uznesenie o nároku na náhradu trov konania, je prípustnosť dovolania v zmysle § 421 ods. 2 CSP vylúčená proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým rozhodol o odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie o trovách konania. Dovolací súd pripomína, že aj Ústavný súd Slovenskej republiky zastáva názor, že podľa Civilného sporového poriadku nie je prípustné dovolanie proti uzneseniu o trovách konania (porovnaj bod 27. jeho uznesenia z 8. februára 2017 sp. zn. I. ÚS 56/2017).

26. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 CSP). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 CSP).

27. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd v zmysle § 449 a § 450 CSP rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. februára 2025 sp. zn. 11CoCsp/10/2024 v časti výroku II. o nároku trov žalovaného 2/ voči žalobkyni zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

28. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, odvolací súd je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách odvolacieho konania (§ 454 ods. 3 CSP).

29. Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.